

Arrest

nr. 74 324 van 31 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen de verzoekende partij en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 21 september 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende op 22 september 2009 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 29 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger en verklaart dat u van Tsjetsjeense origine bent. U werd geboren op 24 mei 1965 in Nikhaloy (Tsjetsjenië). Op 7 augustus 2009 bracht u een oude man met uw taxi van Sjatoj naar Baskenja. Dezelfde dag werd een BTR met militairen in uw dorp beschoten met een granaatwerper. Op 10 augustus 2009 werd u 's ochtends van thuis uit meegenomen door Russische militairen. Er werd een zak op uw hoofd gezet en u werd naar de eenheid in Borzoy gebracht. Daar werd u dagelijks ondervraagd en mishandeld. Op 20 augustus 2009 werd u naar de rand van uw dorp gebracht. Daar werd u uit de auto gegooid. U ging naar uw dorp. Daar werd u door kennissen naar uw huis gebracht. Dezelfde dag bracht uw buurman Ilias D.(...) u en uw zoon naar uw tante Z.(...) S.(...) in Grozny. Vier dagen later kwamen militairen nog eens langs bij uw moeder op zoek naar u. In Grozny leerde u een taxichauffeur, M.(...), kennen. Op 16 september 2009 bracht M.(...) u, zonder uw zoon, naar Malgobek (Ingoesjetië). Op 18 september 2009 vertrok u 's avonds uit Malgobek met twee chauffeurs (V.(...) en A.(...)) een koppel en twee kinderen. Op 20 september 2009 kwamen jullie 's avonds aan in Wit-Rusland. U stapte een tweetal kilometer mee met A.(...). Jullie voeren met een rubberen boot over een rivier. Daar stond een minibus op jullie te wachten. Ene Igor bracht jullie met deze minibus naar België. Op 21 september 2009 bereikte u België. Een dag later diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u enkel uw geboorteakte voor.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in Tsjetsjenië problemen heeft met militairen. Deze problemen ontstonden nadat er een beschieting plaatsvond in uw dorp. U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken. Ten eerste bleef u onaannemelijk vaag met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van uw asielrelaas. Zo kon u niet met zekerheid zeggen wie er in augustus 2009 met een granaatwerper op de BTR schoten noch wie er in de beschoten BTR zaten. U wist niet hoeveel mensen in de beschoten BTR zaten, of de daders van de beschieting gevonden werden en of er een rechtzaak is gekomen naar aanleiding van deze beschieting (CGVS, p. 8). U stelde dat u dit niet wist omdat u de dag van uw vrijlating meteen naar uw tante vertrok (CGVS, p. 8). Aangezien de beschieting de aanleiding vormde voor al uw latere problemen, kan ik echter verwachten dat u hierover meer informatie zou kunnen verstrekken. Klaarblijkelijk heeft u echter geen poging ondernomen om deze informatie te verkrijgen, hoewel u nog contact heeft met familieleden in uw land van herkomst (CGVS, p. 3). Voorts wist u niet tot welke eenheid de Russische militairen behoorden die u opsloten en ondervroegen, noch wat hun rang was (CGVS, p. 8, 9 en 13). U kon niet zeggen of u al dan niet officieel gezocht wordt. U wist ook niet of er in de media enige ruchtbaarheid aan de door u aangehaalde feiten werd gegeven (CGVS, p. 12). Aangezien al deze elementen de kern van uw asielrelaas raken, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent gedetailleerde informatie kon verschaffen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd. Ten tweede kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben (CGVS, p. 4 en 12). U slaagde er niet in de Belgische asielinstanties enig document voor te leggen waaruit blijkt dat de incidenten die de aanleiding voor uw vlucht vormden, daadwerkelijk plaatsvonden. Zo kan u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van de beschieting die in augustus 2009 plaatsvond in uw dorp, uw daaropvolgende aanhouding, uw tiendaagse opsluiting en het bezoek van de militairen aan uw moeder vier dagen na uw vrijlating. U stelde dat u voor uw vrijlating een papier ondertekende (CGVS, p. 10). Ook hiervan kon u geen enkel begin van bewijs voorleggen. Ten derde is het opvallend dat er na uw vlucht naar België nog een geboorteakte voor u in Tsjetsjenië werd afgehaald. U stelde dat uw nicht uw geboorteakte ging afhalen in Tsjetsjenië. U verklaarde dat uw nicht geen problemen kende om dit document te verkrijgen (CGVS, p. 5). Volgens de stempel op uw geboorteakte werd dit document op 11 juni 2010 verkregen, dus ongeveer tien maanden na uw aanhouding in Tsjetsjenië en uw daaropvolgende vlucht naar België. Het

feit dat er na uw aanhouding en vlucht naar België blijkbaar zonder enig probleem een geboorteakte voor u kon worden afgehaald bij de autoriteiten, doet ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de gegrondheid van de vervolgingsvrees die u tegenover de autoriteiten zou gekend hebben. Ten vierde kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw reisweg van Tsjetsjenië naar België. U verklaarde dat u door Musa van Grozny naar Malgobek werd gebracht. Twee dagen later vertrok u uit Malgobek per minibus met twee chauffeurs en een gezin. In Wit-Rusland wandelden jullie enkele kilometers en staken jullie met een boot een rivier met een breedte van 40 à 50 meter over. Daar stond een andere minibus te wachten die jullie naar België bracht (CGVS, p. 5-7). U was tijdens deze reis niet in het bezit van identiteitsdocumenten en zou onderweg tussen Rusland en België nooit persoonlijk gecontroleerd zijn (CGVS, p. 7). Deze verklaring is echter weinig aannemelijk. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte controles worden uitgevoerd. Ook aan de zogenaamde groene grens worden met hoogtechnologisch materiaal intensieve controles uitgevoerd. Het is bijgevolg quasi onmogelijk de EU of de Schengen-zone te voet of per boot te betreden, zonder gecontroleerd of opgemerkt te worden door bewakers. Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u te voet en met een rubberen boot, zonder opgemerkt te worden, de EU zou zijn binnengekomen. Bovendien verklaarde u ook dat de smokkelaars geen concrete afspraken met u gemaakt hebben wat u moest doen voor het geval er risico op ontdekking dreigde (CGVS, p. 7), wat gelet op de strenge controles op zich al weinig geloofwaardig is. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch internationaal paspoort, waarvan u verklaarde er nooit een te hebben gehad (CGVS, p. 5), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder uitgehold. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas, kan ook geen geloof worden gehecht aan de verklaring dat uw binnenlands Russisch paspoort, hét identiteitsdocument van de Russische staatsburger bij uitstek, in beslag werd genomen tijdens uw aanhouding in augustus 2009 (CGVS, p. 4). Bijgevolg ontstaat het vermoeden dat u uw binnenlands Russisch paspoort bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over een eventuele woonstregistratie elders in de Russische Federatie of de eventuele uitreiking van een internationaal paspoort verborgen te houden. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder in het gedrang. Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. Het door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde document (uw geboorteakte) kan bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw geboorteakte bevat uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit, die ik echter niet betwist, maar niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. U legde geen enkel ander document voor om de problemen die u in Tsjetsjenië gekend heeft, te staven. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2.1. Verzoeker voert in een enig middel aan dat “*onder meer de rechtsregelen die opleggen dat de bestreden beslissing zou gemotiveerd zijn geschonden worden alsmede de artikelen 1 van het verdrag van Genève en de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de vreemdelingenwet schendt en de artikelen artikel 48/4 van de vreemdelingenwet*”. Verder voert verzoeker opnieuw de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en betoogt dat de commissaris-generaal machtsmisbruik heeft begaan, heeft nagelaten om de verschillende elementen van de gegronde vrees voor vervolging te onderzoeken, een manifeste beoordelingsfout heeft gemaakt en het “*principe van goede administratie*” heeft geschonden alsmede het algemeen principe dat elke administratieve overheid gehouden is om te oordelen met kennis van alle elementen van de zaak en met het naleven van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker geeft voorts een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht aan de hand van rechtspraak en rechtsleer en haalt bepaalde passages uit de bestreden beslissing aan. Verzoeker citeert een paragraaf uit de bestreden beslissing en werpt hierbij op dat de commissaris-generaal zelf aangeeft dat de situatie in Tsjetsjenië complex is, hetgeen het eigenlijk onmogelijk maakt om risico's voor vervolging in te schatten. Verzoeker verwijst naar de brief van de vertegenwoordiger van UNHCR voor Duitsland en Oostenrijk die de commissaris-generaal bij het dossier voegt en stelt dat daaruit blijkt dat de situatie in Tsjetsjenië verre van stabiel is. Verzoeker wijst tevens naar rechtspraak van het Amerikaanse Hooggerechtshof waaruit blijkt dat een kleine kans op vervolging volstaat en dat de algemene termen uit het rapport niet verhinderen dat iemand als vluchteling kan worden erkend, waardoor de beslissing niet voldoende gemotiveerd is in de zin van artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker wijst vervolgens op de soepelheid die moet worden gehanteerd bij de bewijslast bij de beoordeling. Met betrekking tot de overweging dat verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten vaag zijn, stelt hij dat hij direct nadat hij werd vastgehouden, gevlucht is, waardoor hij niet eerst informatie heeft verzameld over de aanleiding van zijn arrestatie en verkoos direct te vluchten. Hierbij stelt verzoeker dat hij enkel aan documenten kan voorleggen wat hij heeft ontvangen en dat hij de overheden zelf niet kan vragen om op documenten specificaties aan te brengen. Hij wijst erop dat hij zich niet tot de overheden kan wenden omdat dit zijn asielaanvraag op de helling zet. Verzoeker herhaalt vervolgens dat de bewijslast met de nodige soepelheid dient te worden benaderd. Verzoeker merkt nog op dat de feiten zich afspeelden in een dorp en dat “*dienaangaande niet noodzakelijk enige monitoring bestaat*” en dat de familieleden zichzelf in moeilijkheden brengen als zij zich bevragen. Aangaande het ontbreken van elk tastbaar bewijs, geeft verzoeker aan dat hij niet bij de overheden kan gaan aankloppen. Hij herhaalt dat hij zichzelf niet tot de overheden kan wenden om documenten te verkrijgen en dat familieleden zich evenmin bij de relevante overheden kunnen aanbieden op gevaar af om zelf vervolgd te worden. Verzoeker besluit dat het niet abnormaal is dat van voormelde zaken geen document beschikbaar is voor betrokkene. Omtrent de vaststelling van de commissaris-generaal dat er na zijn aanhouding en zijn vlucht blijkbaar zonder problemen een geboorteaakte kon worden afgehaald bij de autoriteiten, merkt verzoeker op dat het een document betreft dat niet afgehaald diende te worden bij de vervolgende overheid zelf omdat verzoeker zelf heeft aangegeven dat de vervolging uitging van militairen. Anderzijds stelt verzoeker dat men in Tsjetsjenië dergelijk document makkelijk kan verkrijgen door “*ter plaatse te bedanken*”, dit wil zeggen: ‘corruptie’. Over het ongeloofwaardig karakter van zijn reisweg stelt verzoeker dat de bestreden beslissing op een aantal algemeenheden gebaseerd is en er te sterk van uitgaat dat er geen gaten zijn in het systeem van grensbewaking of dat er mits betaling geen gaten kunnen gecreëerd worden. Verzoeker meent echter op grond van rechtspraak van de Raad van State dat algemene feiten niet volstaat om concrete gegevens te weerleggen en dat het werk van de passeur er juist in bestaat mensen over te brengen. Verzoeker herhaalt zijn betoog met betrekking tot de bewijsvoering in asielzaken en vult dit aan met rechtspraak van de voormalige Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen waaruit blijkt dat de erkenning van vluchtelingen mogelijk is zelfs wanneer bepaalde gegevens onjuist werden weergegeven. Volgens verzoeker kan niet worden vermoed dat men de waarheid zou verzwijgen voor de Belgische overheden. Verzoeker beschrijft de werkwijze van een passeur en besluit dat de argumenten met betrekking tot de reisweg niet determinerend kunnen zijn en dat hiervan geen bewijs kan worden gevraagd.

Wat de beoordeling van de actuele situatie in Tsjetsjenië in het licht van artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet betreft, stelt verzoeker dat men de subsidiaire bescherming kan toekennen zelfs als men de feiten als totaal ongeloofwaardig bestempelt. Volgens verzoeker kan ook een beperkte dreiging volstaan voor het begrip reëel risico waardoor de termen “*meestal*”, “*minder frequent voorkomt*”, “*sterk is afgenomen*” niet resulteren in het verdwijnen van het reëel karakter. Verzoeker verwijst op dit punt wederom naar de rechtspraak van het Amerikaanse Hooggerechtshof en besluit dat de beslissing ook op dit punt niet afdoende is gemotiveerd.

2.2. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.3. In de bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats gewezen op de complexe situatie in Tsjetsjenië waardoor een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk is. Er werd door de commissaris-generaal echter vastgesteld dat verzoeker zijn asielaanvraag niet aannemelijk kan maken omdat hij geen enkel begin van bewijs neerlegt van het bezoek van zes gewapende mannen, zijn ontvoering en opsluiting en van de video-opnames die bij zijn vrijlating zouden zijn gemaakt. Ook van het verblijf in de gevangenis van zijn vader kon hij geen enkel bewijs voorleggen. Vervolgens wordt in de beslissing het vermoeden vermeld dat verzoeker zijn internationaal paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties omwille van verzoekers ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot zijn reisweg, die niet stroken met de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd. Verzoeker legde blijkens de bestreden beslissing ook een aantal onlogische verklaringen af over het ogenblik waarop hij zijn internationaal paspoort liet afhalen en de wijze waarop hij dit bewerkstelligde. In de beslissing wordt vervolgens gewezen op het feit dat verzoeker slechts bijzonder weinig informatie kan verschaffen betreffende een aantal belangrijke aspecten van zijn relaas, waardoor er geen gegronde vrees in de zin van het Vluchtelingenverdrag en geen reëel risico op ernstige schade blijkt. Het door verzoeker voorgelegde Russisch intern paspoort kan bovenstaande beslissing niet wijzigen. In de bestreden beslissing wordt ook gesteld dat er geen enkel medisch attest werd voorgelegd waaruit de aangevoerde psychische- en geheugenproblemen blijken. Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, §2, c) wordt in de beslissing op grond van de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, gesteld dat de actuele situatie in Tsjetsjenië niet van dien aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.4. Een verwijzing naar algemene rapporten volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Verzoeker verwijst naar de brief van de UNHCR-vertegenwoordiger voor Oostenrijk en Duitsland die aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 20, Landeninformatie, SRB Russische Federatie – Tsjetsjenië, Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië, 20/06/2011, bijlage). In deze brief worden een aantal risicoprofielen besproken, maar verzoeker toont geenszins concreet aan dat hij beantwoordt aan één van de in de brief vermelde risicoprofielen. Verzoeker leidt een aantal gevolgtrekkingen af uit een beslissing van het Amerikaanse Hooggerechtshof, maar hij slaagt er niet in om de kleine kans op vervolging voldoende aannemelijk te maken. In elk geval kan uit het betoog van verzoeker niet worden besloten dat de bestreden beslissing een motiveringsgebrek vertoont.

2.5. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat verzoeker geen enkel begin van bewijs neerlegt van de aangehaalde vervolgingsfeiten. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker enkel een kopie van zijn geboorteakte heeft neergelegd (stuk 19, Documenten). Van bepaalde aspecten van zijn relaas, zoals de beschieting van het pantservoertuig, mag toch worden verwacht dat verzoeker enig begin van bewijs kan aanbrengen. Verzoekers betoog over de bewijsvoering in asielzaken en zijn ongestaafde bewering dat er in zijn dorp geen monitoring bestaat, ontslaan hem niet van deze bewijslast. Ook zijn argument dat hij zich uit vrees voor vervolging niet tot de overheden kan wenden, gaat niet op. Verzoeker wordt immers geenszins verplicht om bewijsstukken bij te brengen die afkomstig zijn van de overheid. Het standpunt van verzoeker dat hij zich niet tot de overheden kan wenden wegens het vervolgingsrisico wordt trouwens ontkracht door het enige document dat verzoeker wél heeft neergelegd, aangezien de geboorteakte van verzoeker in juni 2010 werd afgeleverd, terwijl de door hem

aangehaalde vervolgingsfeiten in augustus 2009 werden gesitueerd. Het feit dat zijn geboorteakte niet door de vervolgende autoriteit werd uitgegeven, doet niet terzake aangezien mag worden verwacht dat iemand die in de negatieve belangstelling van de autoriteiten staat, makkelijk kan worden opgespoord indien hij officiële documenten laat opmaken. Ten slotte merkt de Raad op dat verzoekers opmerking dat dit document via corruptie zou zijn verkregen niet strookt met de eerdere verklaringen van verzoeker, die stelde dat zijn nicht geen enkel probleem ondervond om het te verkrijgen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 23/09/2011, p. 5).

2.6. Verzoeker kan het totale gebrek aan bewijsstukken niet compenseren met heldere verklaringen over de vervolgingsfeiten. In het kader van de asielprocedure draagt de asielzoeker een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 27 september 2006, nr. 162.792). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker, die beweert naar aanleiding van de beschieting van een pantservoertuig te zijn vastgehouden, niet weet wie er in het pantservoertuig zat, niet weet of er naar aanleiding van de beschieting een rechtszaak werd gestart en niet weet welke militairen hem twee dagen later hebben meegenomen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 23/09/2011, p. 8). Ook kan verzoeker de functie van de militairen niet specificeren en weet hij niet van welke instantie zijn ondervragers waren (stuk 4, gehoorverslag CGVS 23/09/2011, p. 9) of welke rang zij bekleedden (stuk 4, gehoorverslag CGVS 23/09/2011, p. 13). Deze gegevens betreffen de kern van verzoekers asielrelaas zodat van hem op dit punt een meer uitgebreide kennis mag worden verwacht.

2.7. Van een asielzoeker die beweert te worden vervolgd in zijn land van herkomst, kan een niet aflatende belangstelling voor zijn zaak worden verwacht. Verzoeker verklaarde dat hij vanuit België contacten onderhoudt met zijn zoon en zijn moeder (stuk 4, gehoorverslag CGVS 23/09/2011, p. 3). Verzoeker zou op grond van deze contacten in staat moeten zijn om een antwoord te bieden op de vraag of hij al dan niet officieel wordt gezocht of vervolgd, waar hij blijkens het gehoorverslag niet in slaagt (stuk 4, gehoorverslag CGVS 23/09/2011, p. 12). Dergelijke onwetendheid over de onmiddellijke gevolgen van de aangehaalde vervolgingsfeiten kan niet in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekers betoog dat hij niet eerst informatie heeft verzameld alvorens te vluchten, doet geen afbreuk aan de op hem rustende medewerkingsplicht om zich achteraf te informeren over de stand van zaken.

2.8. Onduidelijkheid omtrent de reisweg houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid. Verzoekers verklaring dat hij onderweg geen enkele controle heeft gehad en geen problemen heeft gekend, hoewel hij een Schengenbuitengrens overstak, is weinig geloofwaardig (stuk 4, gehoorverslag CGVS 23/09/2011, p. 7). Verzoeker levert kritiek op de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd. Uit deze informatie blijkt dat er aan de Schengenbuitengrenzen zeer strikte controles worden doorgevoerd met hoogtechnologisch materiaal (stuk 20, Landeninformatie, CEDOCA Antwoorddocument, Pol 2008-046w, Polen, Border Control 07/10/2008). Verzoekers blote betoog dat er gaten in het systeem zijn of door middel van betaling gaten in het systeem kunnen worden gecreëerd, wordt op geen enkele wijze met concrete gegevens onderbouwd. De uiteenzetting over het werk van de passeur verklaart niet hoe verzoeker zonder individuele controle de buitengrens zou zijn overgestoken. Nochtans komt het in het kader van zijn asielprocedure aan de asielzoeker toe te verhelderen hoe hij – eventueel op slinkse wijze – de controles zou hebben omzeild. Waar verzoeker stelt dat de argumenten met betrekking tot de reisweg niet determinerend zijn, wenst de Raad te benadrukken dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

2.9. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.10. Met betrekking tot de beoordeling van de actuele situatie in Tsjetsjenië in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, verwijst verzoeker naar gegevens die verband houden met de interpretatie van het Vluchtelingenverdrag. Zijn betoog over de termen *“meestal”, minder frequent voorkomt, sterk is afgenomen* volstaat niet om aannemelijk te maken dat er actueel in Tsjetsjenië voor burgers wel degelijk een reëel risico op ernstige schade bestaat als gevolg van willekeurig geweld in het

kader van een gewapend conflict. Verzoeker toont in elk geval niet aan dat de commissaris-generaal onredelijk te werk ging door op grond van de informatie die als bijlage bij het administratief dossier werd gevoegd (stuk 20, Landeninformatie, SRB Russische Federatie – Tjsetsjenië, Veiligheidssituatie in Tjsetsjenië, 20/06/2011) tot dit besluit te komen.

2.11. Er werd geen schending aangetoond van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal bij het nemen van de beslissing onzorgvuldig te werk is gegaan. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN